

ΒΟΡΕΙΟΣ ΤΑΪΓΕΤΟΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΚΑΙ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ

Κείμενο: **Θεόφιλος Μπασγιουράκης**
Φωτογραφίες: **Άννα Καλαϊτζή**

Μπορεί ένας Κορίνθιος να ερω-
τευθεί έναν τόπο της
Λακωνίας; Ναι, αν ο Κορίνθιος είναι ο
Γιάννης Παύλου και ο τόπος της Λακω-
νίας το **Γεωργίτσι**, στον **Βόρειο Ταΰ-
γετο**. Καρπός αυτού του έρωτα υπήρξε
«**ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΟΥ ΤΑΪΓΕΤΟΥ**»
ένας πέτρινος ξενώνας εκπληκτικός. Από
τη μακρινή Θεσσαλονίκη ξεκινάμε να
γνωρίσουμε τον άνθρωπο και τον τόπο.

ΣΤΟΝ ΠΗΓΑΙΜΟ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΤΣΙ

Τον τόπο τον είχαμε γνωρίσει –έστω
και φευγαλέα- το 2006, στα πλαίσια του
άρθρου για το Καστόρι. Ο άνθρωπος όμως
ήταν άγνωστος, επιχειρούσαμε να τον
ψυχολογήσουμε μετά το τηλεφώνημά του.
Ένα τηλεφώνημα που μας προσκαλούσε
–με κάποια επιμονή είναι αλήθεια- στον
Βόρειο Ταΰγετο.

*-Πέρφτουμε λίγο μακρυνά για σας, με ό,τι
αυτό συνεπάγεται, είμαι όμως βέβαιος, πως
δεν θα πάει ο κόπος σας χαμένος.*

Ξεκινήσαμε το μακρύ ταξίδι των
700χλμ. το πρωί της **Παρασκευής**, στις
22 του Φλεβάρη. Πολλές ώρες αργότερα,
ένας λατινομαθής Αθηναίος φίλος μας μας
είπε στο τηλέφωνο για αυτήν την Παρα-
σκευή: "**Dies fuit ater**" για την Αθήνα» (1).
Δεν ήταν υπερβολή. Τούτη τη μέρα είχαν
ανοίξει πάνω από την Αθήνα οι ουρανοί,
με πρωτοφανείς καταστροφές. Εμείς, στο
ταξίδι μας, ζήσαμε μόνο ξώφαλτσα το
ξέσπασμα της φύσης.

Φτάνοντας στο Αρτεμίσιο μείναμε άναυ-
δοι. Αμέσως μετά τη σήραγγα ο δρόμος
ήταν στεγνός! Δεν είχε πέσει η παραμικρή
σταγόνα βροχής! Στην καφετερία οι ταξι-
διώτες απολάμβαναν τον καφέ τους στο
ταρατσάκι. Δεν πιστεύαμε στα μάτια μας.
Μια Πελοπόννησος πριν από το τούνελ
μουσκεμένη και μία άλλη μετά απ' αυτό,
τελείως στεγνή. Εδώ, ωστόσο, υπήρχε κάτι
πολύ πιο ενοχλητικό από την βροχή. Ήταν
μια κιτρινωπή καταχνιά, που πλανιόταν
στην ατμόσφαιρα και κάλυπτε τα πάντα.
Ήταν η άμμος της Σαχάρας! Πιο κάτω, το
υψίπεδο της Τρίπολης μας υποδέχθηκε
θολό και σκοτεινιασμένο. Η "κίτρινη ομί-
χλη" είχε φέρει μαζί της πρόωρα τη νύχτα.

Μια νύχτα που μας ακολούθησε επίμονα
ως την κοιλάδα της Λακωνίας. Ψηλά στο
Γεωργίτσι όμως, με το πραγματικό πέσιμο
της νύχτας, πήρε ο ορίζοντας να ξανοίγει.
Και μας φανέρωσε, απέναντι τον Πάρ-
νωνα, τα αδύνατα φωτάκια των ορεινών
χωριών. Το «**Μπαλκόνι του Ταΰγέτου**»
είχε αρχίσει να δικαιολογεί την ονομασία
του. όλος ο ορίζοντας ήταν δικός του.

*-Αυτό θα το διαπιστώσετε καλύτερα τα
χαράματα. Αν, βέβαια μετά από τόσο ταξίδι
προλάβετε τα χαράματα, λέει ο **Γιάννης
Παύλου**, καθώς μας καλωσορίζει.*

Μια γλυκιά θαλπωρή καίδεύει τα πρό-
σωπά μας, καθώς μπαίνουμε στον ξενώνα.
Τούτη τη νυχτερινή ώρα, στο υψόμετρο
των **930** μέτρων, η ζεστουλα είναι πολύ
επιθυμητή. Και μάλιστα όταν προέρχεται
από τζάκι ενεργειακό. Παρατηρούμε την
επένδυσή του, από σκαλιστό ξύλο οξυάς,
αληθινό έργο τέχνης, ηλικίας τουλάχιστον
180 ετών.

Δρύινα δάπεδα, χειροποίητα χαλιά,
αναπαυτικοί καναπέδες απέναντι απ' το
τζάκι. Αδύνατον ν' αρνηθούμε ένα χαλα-
ρωτικό καφεδάκι μετά το πολύωρο ταξίδι.

ΟΜΟΡΦΕΣ ΩΡΕΣ ΣΤΟ ΓΕΩΡΓΙΤΣΙ

Το επόμενο πρωί είμαστε όρθιοι, πριν χτυ-
πήσει το ξυπνητήρι. Ογκώδη, απειλητικά
σύννεφα, ταξιδεύουν στον μισοσκότεινο
ουρανό. Στήνουμε τον τρίποδα στο μπαλ-
κόνι, το «**Μπαλκόνι του Ταΰγέτου**». Και
περιμένουμε να χαράξει.

Ο Πάρνωνας αρχίζει να διαγράφεται
καθαρά. Κάποια στιγμή, παίρνει να ροδί-
ζει ο ουρανός. Λίγα λεπτά μετά ανταμείβο-
νται η αναμονή κι η υπομονή. Το χάραμα
είναι μεγαλειώδες, δραματικό.

Ταυτόχρονα με μας, από κάποιο άλλο
σημείο του ξενώνα, ο Γιάννης Παύλου
αγναντεύει την ίδια ανατολή.

Ο ήλιος ψηλώνει στον ουρανό. Η μαγεία
των απαλών χρωμάτων έχει χαθεί.

*(1) «Η ημέρα υπήρξε αποφράς» για την Αθήνα, απαί-
σια δηλαδή, που κανένας στο μέλλον δεν θα θέλει να
την θυμάται (Μια τέτοια αποφράς ημέρα θεωρείται
για τον Ελληνισμό η 29η Μαΐου 1453, ημέρα Άλωσης
της Πόλης)*

Σε υψόμετρο 930 μέτρων, το «Μπαλκόνι του Ταϊγέτου στο Γεωργίτσι, δικαιώνει απόλυτα την ονομασία του, ιδιαίτερα στις δραματικές στιγμές της Ανατολής.

Απολαμβάνουμε ένα υγιεινό πρωινό, με ντόπια προϊόντα και άφθονο φυσικό χυμό πορτοκαλιού. Στην Λακωνία είμαστε. Ο φίλος μας ο **Κυριάκος**, που παρεπιδημούσε τούτες τις μέρες στην Πάτρα, έρχεται να μας συναντήσει, στο Γεωργίτσι.

Ξεκινάμε όλοι να γνωρίσουμε τον τόπο. Και πρώτα απ' όλα το διπλανό **Δημοτικό Σχολείο**. Το κτίριο έχει διαστάσεις εντυπωσιακές με τοιχοποιία εξαιρετική. Εκπληκτικό είναι και το ρολόι στον πανύψηλο πύργο που θυμίζει καμπαναριό. Το Σχολείο οικοδομήθηκε το **1933**, «Δαπάναις του εν Αμερική Φιλεκπαιδευτικού Συνδέσμου Γεωργιτσιάνων Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ» Έρρημο πια και σιωπηλό θυμίζει την ακμή και την ζωτικότητα μιας άλλης εποχής.

Από την είσοδο του ξενώνα, ένας απότομος τσιμεντόδρομος μας οδηγεί μετά από 40 μέτρα, στην κεντρική πλατεία του χωριού. Αιωνόβιο πλατάνι, μαρμάρινο Ηρώο Πεσότων, ένα ταβερνάκι και

η ωραία, λιθόκτιστη εκκλησία του **Αγίου Αθανασίου**.

Λιθόστρωτο δρομάκι ανηφορίζει προς την πάνω γειτονιά.

Πολύ γρήγορα συναντάμε το μικροσκοπικό Οινοπαντοπωλείο «**Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ**». Πρωτάνοιξε το **1923** από τον **Κώστα Σκρουμπέλο**, πεθερό του σημερινού ιδιοκτήτη **Αθανάσιου Δήμου**.

Γλυκύτατος ο κυρ-Θανάσης, μας υποδέχεται με εγκαρδιότητα και θέρμη, σαν να 'μαστε φίλοι από παλιά.

Ρίχνουμε μια γρήγορη ματιά στον χώρο του μαγαζιού. Είναι τόσο περιορισμένος, ώστε καθετί που υπάρχει είναι αναγκαστικά μικρό: η ξυλόσομπα στο κέντρο, ο νιπτήρας με τη βρυσούλα, το μοναδικό παραθύρι στο τέλος του διαδρόμου, τα ραφάκια στους τοίχους. Αυτά τα ραφάκια είναι μαγικά, χωράνε πάνω τους τα πάντα. Ότι δεν χωράει στα ράφια είναι κρεμασμένο από καρφιά. Εμπορεύματα και αντικείμενα είναι αναρίθμητα σε ποικιλία

*Επάνω: Το μεγαλόπρεπο Δημοτικό Σχολείο στο Γεωργιάσι, έρημο όπως η παιδική χαρά.
Απέναντι: Ο κυρ-Θανάσης Δήμος με το λυχναραάκι λαδιού, απλή, πανέμορφη κατασκευή.*

και αριθμό. Ωστόσο, η τάξη που επικρατεί μέσα σ' όλον αυτόν το συνωστισμό είναι μοναδική. Και αποδεικνύει το μεράκι του κυρ-Θανάση, την έμφυτη νοικοκυροσύνη του, την αγάπη για τη δουλειά του. Νιώθουμε ασυναίσθητα μια εκτίμηση και μια εμπιστοσύνη για τον άνθρωπο που από το **1958** –πάνω από μισό αιώνα τώρα– διαφευγεί το μαγαζί.

-Υπάρχει κάποιο είδος κυρ-Θανάση που να μην τόχεις;

Χαμογελάει ο **83χρονος**, ζωπρός και αεικίνητος παντοπώλης.

-Έ, συνήθως έχω ό,τι μου ζητήσουν. Ακόμα και κάποια σπάνια υλικά, εδώ τα' αναζητούν.

Μπαίνει η κυρα-**Χριστίνα** στο μαγαζί. Αυτή είναι μικρή, μόλις **79** ετών.

-Εκείνο το βαρελάκι, πάνω από το νιπτήρα, τι έχει μέσα;

-Ά, καλά που μου το θύμισες.

Βρίσκει δύο ποτηράκια ο μαγαζάτορας, ανοίγει την κάνουλα και τα γεμίζει ως τη μέση. Στο χρώμα του κρεμμυδότσουφλου

το υγρό, θυμίζει παλιό κονιάκ.

-Πιείτε να καταλάβετε τι σημαίνει από-σταγμα παλιό.

Πλούσια γεύση, άρωμα ευγενικό και υψηλός αλκοολικός βαθμός. Ό,τι πρέπει, πρωί-πρωί, για να ξεχάσουμε κάθε περιήγηση στο χωριό.

-Ποιό είναι, κυρ-Θανάση, το πιο παλιό αντικείμενο εδώ μέσα;

Σκέφτεται λίγο, ύστερα πάει σ' ένα καρφάκι και ξεκρεμάει έναν παμπάλαιο ξύλινο, χειροποίητο διαβήτη, ένα «**κουμπάσσο**», φτιαγμένο από τα χέρια του πεθερού του.

-Κι αυτό εδώ το τενεκεδάκι, τι είναι; ρωτάει η Άννα

-Ά, αυτό είναι λυχναραάκι λαδιού, δικής μου κατασκευής, φτιαγμένο από κουτιά NOYNOY LIGHT.

-Και πόσο κάνει; Ξαναρωτάει η Άννα

-Σου άρρεσε; Στο χαρίζω, λέει ο κυρ-Θανάσης κι αμέσως το ξεκρεμάει απ' το καρφί του

-Χίλια ευχαριστώ, μα αν κάποιος θέλει να τ' αγοράσει, πόσο το πουλάς;

BYNOY
light
100%
CONDENSED MILK
NET WT 14.1 FL OZ (400g)
BEST BEFORE DATE: 01/2025
EXP. DATE: 01/2025
DIPLOMA CERTIFIED

Ηρώο Πεσότων Αεροπόρων και ναός της Υπαπαντής, με την εξαιρετη τοικοποιία και το εμβληματικό του καμπαναριό

-Ενάμισι ευρώ απαντάει επιφυλακτικά.
Είναι ακριβό;

Βάζουμε τα γέλια.

-Εγώ θα γράψω, πως κάνει τρία ευρώ κυρ-
Θανάση, του λέω

-Μη, σε παρακαλώ. Θα το θεωρήσουν
αισχροκέρδεια.

-Μα τι λες; Είναι πρωτότυπο, πανέμορφο
και την έχει τη δουλειά του.

-Καλά, λοιπόν, μ' έπεισες. Γράψε δύο τουλά-
χιστον. Παίρνει να θυμάται ο φίλος μας τα
παλιά. Όταν φτάνει στο **1944** σκοτεινιά-
ζει. Τότε, στις **11 Ιουνίου**, έβαλαν φωτιά
στο χωριό οι Γερμανοί.

-Υπάρχουν, κυρ-Θανάση, πιο ηλικιωμένοι
από σένα στο χωριό;

-Και βέβαια. Πρώτος και καλύτερος ο μπα-
τζανάκης μου, ο **Δήμος**. Όπου να 'ναι πλησι-
άζει τα 100.

-Αλήθεια; Υπάρχει πιθανότητα να τον δούμε;

-Θα το μάθουμε αμέσως.

Σχηματίζει στο τηλέφωνο έναν αριθμό,
μιλάει για λίγο, εξηγεί ποιο είμαστε και
μετά λέει: «Το αίτημά σας έγινε δεκτό. Το
μεσημεράκι σας περιμένει». Αποχαιρετιό-
μαστε θερμά. Πολύ δύσκολο να ξεχαστεί
ένας άνθρωπος σαν αυτόν.

Στο δρόμο για την πάνω γειτονιά περ-
νάμε πλάι από το παλιό, μισοερειπωμένο

Δημοτικό. Πολύ γρήγορα φτάνουμε στον μεγαλόπρεπο ναό της **Υπαπαντής** με το επιβλητικό καμπαναριό. Παραδίπλα καφενεδάκι και μια μικροσκοπική πλατειούλα με κορυφαία θέα παντού. Ακριβώς απέναντί της το πετρόχτιστο, τριώροφο αρχοντικό **Πετράκη**, χτισμένο το **1905**.

Για μερικές ώρες περιηγηθούμε τις

κοντινές εξοχές. Στην υπέροχη περιοχή **Παρασχέικα**, πίνουμε νερό από την βρύση **Παράσχη**. Συναντάμε ακόμη το **Μνημείο Αεροπόρων**, τα εκκλησάκια **Προφητεία**, **Αν-Γιώργη**, της **Αγίας-Μαρίας**, και **Αν-Δημήτρη**.

-Λέω να πάμε μια βόλτα στον Άγιο Παντελεήμονα, λέει ο Γιάννης.

Το περίφημο F-104 αφιερωμένο από το Γ.Ε.Α. στο Γεωργίτσι.

Μια από τις πάμπολλες πετρόχτιστες βρύσες στο Γεωργίτσι. Η συγκεκριμένη έχει κατασκευαστεί από την "Α.Ε. Οδών και Οδοστρωμάτων", τον Αύγουστο του 1938. Στην περιοχή Παρασκέικα, τα άφθονα νερά και η πυκνή βλάστηση δημιουργούν ένα φυσικό περιβάλλον εκπληκτικό.

Ο τόπος εκεί πάνω είναι εκπληκτικός, με θέα μοναδική.

Παίρνουμε τον ορεινό ασφαλτόδρομο για Καλαμάτα. Κλειστές στροφές, υψόμετρο, λίγα χιλιόμετρα μετά, συναντάμε τα πρώτα χιόνια.

-Πιο πάνω θα 'χουμε πρόβλημα, λέει με βεβαιότητα ο Γιάννης.

-Μην ανησυχείς, το JIMNY πάει παντού.

Συνεχίζω αμέριμνος, μερικά λεπτά όμως μετά, τον δρόμο καλύπτει παχύ στρώμα λιωμένου χιονιού. Παρά την αργή τετρακίνηση το ελαφρύ τζιπάκι, βρίσκει με το κάτω μέρος στο χιόνι και αρνείται να συνεχίσει. Το υψόμετρο είναι 1350 μέτρα. Το τοπίο του Αγίου Παντελεήμονα μένει στην φαντασία μας.

Μεσημεράκι βρισκόμαστε το σπίτι του **Δημοσθένη Τσερωτά** στην βόρεια έξοδο του χωριού. Εδώ επιβάλλεται με την παρουσία του ένα μαχητικό αεροσκάφος F-104 κατασκευασμένο με απόλυτη πιστότητα από το **ΓΕΑ** για το Γεωργίτσι. Είναι ελάχιστη ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης στους

υπέρ πατρίδος πεσόντες αεροπόρους, 5 συνολικά, από τους πολλούς που ανέδειξε το χωριό.

Ο μπάρμπα-Δήμος Τσερωτάς, μας υποδέχεται στην πολυθρόνα του, προσανατολισμένη προς το χωριό. Με πρόσωπο λιπόσαρκο και μέλη αδυνατισμένα, υποστηρίζει τις μετακινήσεις του με σιδερένια περπατούρα. Η άρθρωσή του, ωστόσο, είναι καθαρή και η επικοινωνία μαζί του -εκτός από ένα μικροπρόβλημα ακοής- καλή. Δεν πρέπει, βέβαια, να ξεχνάμε, ότι τον ερχόμενο Ιούνη, κλείνει τα **99** και μπαίνει στα **100**. Για τον μπάρμπα-Δήμο, λοιπόν, η ευχή «**να τα κατοστήσεις**» δεν μπορεί να θεωρηθεί τόσο ευπρόσδεκτη, όπως θα ήταν για τους περισσότερους ανθρώπους.

37 χρόνια ταχυδρομικός υπάλληλος τιμήθηκε την 1^η Μαΐου του 2012 από την πολιτεία για την μακρά και ευδόκιμη θητεία του στην υπηρεσία. Εδώ και **41**, βέβαια, χρόνια είναι συνταξιούχος. Σπανιώτατο, μα την αλήθεια, μοντέλο ασφαλισμένου, ελάχιστα

Ο σχεδόν αιωνόβιος Δημοσθένης Τσερωτάς και ο ακόμη πιο ηλικιωμένος χάλκινος άμβυκας απόσταξης, που χρονολογείται από τον 19ο αιώνα.

δημοφιλές από οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό, όπου γης.

-Κάπνισες ποτέ στη ζωή σου μπάρμπα-Δήμο.

-Όχι, ποτέ. Και έπινα με μέτρο κρασάκι και τσιπουράκι. Τέτοιο τσιπουράκι βγαίνει με το καζάνι μου εδώ στο χωριό, στην «**Γιορτή των Αεροπόρων**».

Είναι πολύ ωραίο το έθιμο που έχει επικρατήσει κάθε Οκτώβρη στο Γεωργίτσι. Στην υπέροχη τοποθεσία «**Καρβουνόρρεμα**», στην είσοδο του χωριού, αποδίδονται τιμές στους πεσόντες αεροπόρους. Με προσφορές ντόπιων και ξένων γίνεται μεγάλο πανηγύρι.

Τότε μεταφέρεται εκεί το καζάνι του μπάρμπα-Δήμου, ξεσφραγίζεται με άδεια 24 ωρών από το Τελωνείο Γυθείου, βγάζει το τσίπουρο και μετά επιστρέφει στη θέση του

-Δηλαδή, τώρα πού βρίσκεται το καζάνι;

-Κάτω, στην αποθήκη.

Σπκώνεται με δυσκολία και με ακόμη μεγαλύτερη προσπάθεια προωθείται προς την πόρτα. Αναλογίζομαι με τρόμο τα 20 περίπου σκαλοπάτια που μεσολαμβάνω ως την αποθήκη, στο ισόγειο του σπιτιού. Του αναφέρω τις επιφυλάξεις μου αλλά είναι ανένδοτος, κάνει σαν να μην άκουσε, Πάνω από ένα 10λεπτο προσπαθώ να τον μεταπείσω. Αποδεικνύεται ιδιαίτερα πεισματάρης. Μόνον μετά την αποτελεσματική μεσολάβηση του ανηψιού του, του **Ηλία**, συγκατατίθεται να πάμε, χωρίς τον ίδιο στο καζάνι. Και μόνον αφού τον ξαναβλέπω βυθισμένο στην πολυθρόνα του, με την επιτήρηση της κυρίας που τον προσέχει, ηρεμώ.

Ο άμβυκας είναι παλαιότατος, από τα χρόνια του Καποδίστρια, έχει δηλώσει ο μπάρμπα-Δήμος. Το σχήμα είναι παραδοσιακό, πανέμορφο, κατασκευασμένο από ατόφιο χαλκό στη Θουρία της Μεσσηνίας. Διατηρείται ακόμη, χτυπημένος στο μέταλλο, ο αποκλειστικός αριθμός κατασκευής του: **31108**.

ΓΙΑ ΛΙΓΟ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΙΑΝΗ

Βγαίνουμε ΒΔ από το Γεωργίτσι με κατεύθυνση προς την **Αγόριανη**. Αμέσως έξω από το Γεωργίτσι συναντάμε το θαυμάσιο

Αγόριανη, σε υψόμετρο 750 μέτρων, στον Β. Ταΰγετο. Ένα ιδιαίτερα γραφικό χωριό.

αυτοφύες καστανόδασος, με πολλές αιωνόβιες καστανιές. Σε απόσταση 3 χλμ. από το Γεωργίτσι η Αγόριανη είναι χτισμένη αμφιθεατρικά, με μέσο υψόμετρο **750** μέτρων. Είναι ωραίο και μεγάλο χωριό, με όμοια οικιστικά χαρακτηριστικά με το Γεωργίτσι: πελεκητή πέτρα και τοξάκια στα παράθυρα και στις πόρτες.

Πριν από την πλατεία του **Πανάγου Μανίνου** με την εκπληκτική πέτρινη βρύση του 1901, παίρνουμε τον στενό δρομίσκο προς **Άγιο Κωνσταντίνο**, στο ανατολικό τμήμα του χωριού. Μονοκατοικίες με αυλές, χαλαρός οικοδομικός ιστός, πολύ χορτάρι, θαυμάσιο παλιό πέτρινο σχολείο.

Κόσμημα της περιοχής είναι η μεγαλόπρεπη εκκλησία της **Κοίμησης Θεοτόκου**, που άρχισε να οικοδομείται το **1924** για να εγκαινιαστεί τελικά το **1958**. Η τοιχοποιία, με πελεκητή πέτρα, είναι πραγματικά εντυπωσιακή και παραπέμπει σε Λαγκαδιανούς μαστόρους, σύμφωνα με τη διάγνωση του οικοδοσπότη μας και εργολάβου Γιάννη Παύλου.

ΛΟΓΚΑΝΙΚΟΣ: Ι.ΜΟΝΗ ΑΜΠΕΛΑΚΙΟΥ

Σε απόσταση 4,5 χλμ. ΒΔ της Αγόριανης συναντάμε τον **Λογκανίκο**, κτισμένο με έντονη αμφιθεατρικότητα στους πρόποδες της Τούρλας. Κι εδώ είναι όμοια τα οικιστικά χαρακτηριστικά, με σύγχρονα και αρκετά παλιά πετρόχτιστα, εντυπωσιακής αρχιτεκτονικής. Μακάρι να ήταν έτσι, όλα τα σπίτια και των τριών χωριών. Θα συνέθεταν έναν συνολικό ορεινό προορισμό μοναδικό.

Ψηλά δεσπόζει μια απότομη λοφοκορφή. Είναι η απόληξη του ερειπωμένου Βυζαντινού κάστρου του Λογκανίκου. Θα το επισκεφτούμε αργότερα. Προς το παρόν συνεχίζουμε για την **Ι.Μονή Αμπελακίου**. Έξω από την Μονή αφήνουμε το αυτοκίνητο και ανηφορίζουμε λίγο με τα πόδια. Μπροστά μας ένα βραχώδες κατάφυτο φαράγγι, που σχηματίζεται από το ρέμα **Αμπελάκια**. Το συνολικό τοπίο είναι εντυπωσιακό. Απέναντι, χτισμένος στην κορφή απότομου βράχου είναι ο **Ναός της Ανάληψης**. Η θέα από εδώ είναι απεριόριστη.

Η εκκλησιαστική Μονή Αμπελάκη, με τους ναούς της Κοίμησης της Θεοτόκου, Αγίου Νεκταρίου και Αγίου Σάββα στα ριζά ή στα έγκατα του θεόρατου βράχου.

Η μέγιστη, ωστόσο, έκπληξη οφείλεται στην παρουσία των ναών της **Κοίμησης Θεοτόκου, Αγίου Νεκταρίου και Αγίου Σάββα**, που είναι χτισμένοι στα ριζά και στα έγκατα των θεόρατων βράχων του φαραγγιού. Η Κοίμηση της Θεοτόκου, ιδιαίτερα, είναι χτισμένη από το **1882** μέσα στον βράχο, η δε εικόνα της **Παναγίας «Μακελλαρίτισσας»** θεωρείται πολλαπλώς θαυματουργή.

ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΛΟΓΚΑΝΙΚΟΥ

Επιστρέφοντας στον Λογκανικό, βρίσκουμε στον κεντρικό δρόμο την ανηφορική διακλάδωση προς το κάστρο. Πολύ γρήγορα συνεχίζουμε σε στενό λιθόστρωτο μονοπάτι. Είναι στέρεο και καλοφτιαγμένο, με ήπιες κλίσεις ανάμεσα σε πυκνή βλάστηση από κουμαριές, κέδρα, πουρνάρια και σφενδάμια. Ήδη στις πλαγιές του απότομου λόφου, διαγράφονται οι κτιριακοί όγκοι τριών ξωκκλησιών ενός σύγχρονου και δύο παλαιότερων. Τα

παλαιότερα είναι κατά σειρά του **Αγίου Δημητρίου** και της **Κοίμησης Θεοτόκου**. Ένα 10λεπτο μετά την αναχώρησή μας μάς περιμένει μια έκπληξη. Στο αριστερό πλάι του λιθόστρωτου και κάτω από έναν βράχο προβάλλει ένα κυκλωτερές κτίσμα με διάμετρο δύο και βάθος τουλάχιστον τριών μέτρων. Η εξαιρετη τοικοποιΐα αποτελείται από τουβλάκια συμπαγή, πάνω στα οποία διακρίνονται υπολείμματα υδραυλικού κονιάματος. Τα κατασκευαστικά χαρακτηριστικά αλλά και η θέση του κτίσματος μας δίνει την δυνατότητα να υποθέσουμε, ότι πρόκειται μάλλον για μια «κιστέρνα» (2) πιθανότατα βυζαντινή.

Δύο λεπτά μετά το λιθόστρωτο τερματίζει δίπλα στο εκκλησάκι της Κοίμησης.

Το εκκλησάκι είναι κυριολεκτικά ενσωματωμένο πάνω στο βράχο με όλα τα χαρακτηριστικά της βυζαντινής ναοδομίας.

Κι ενώ έχουμε καλομάθει στο εξαιρετικά

(2) *Υπόγεια δεξαμενή βρόχινων νερών.*

Ανηφορίζοντας προς το κάστρο.

Μοναχικό και κυκλωμένο από δυσπρόσιτους γκρεμούς, το βυζαντινό κάστρο δεσπόζει πάνω από το Λογκανίκο. Απέναντι: Από την κορυφή του Βυζαντινού Κάστρου: Λογκανίκος, Αγόριανη και αχνά το Γεωργίτσι.

βατό και ευχάριστο λιθόστρωτο δρομάκι, ξαφνικά μετά τον ναΐσκο, αρχίζει ένα χωμάτινο μονοπάτι πολύ ανηφορικό, μέσα σε βλάστηση πυκνή. Όσο ανηφορίζουμε, γίνεται όλο και πιο δύσβατο. Η σήμανση απουσιάζει ή είναι υποτυπώδης.

Ένα περίπου 10λεπτο μετά, συναντάμε πιθανότατα το προτείχισμα του κάστρου με χαμηλό ύψος, αρκετό πάχος και μήκος απροσδιόριστο. Ήδη διαγράφεται μπροστά μας η απόκρημνη κορυφή. Μ' ένα απλό σκαρφάλωμα, που δεν συνιστάται όμως σε όσους πάσχουν από «**ακροφοβία**» (3), φτάνουμε στο υψηλότερο σημείο του κάστρου, σε υψόμετρο **985** μέτρων. Έχοντας ξεκινήσει από τα **775** μέτρα, σε **35** σχεδόν λεπτά έχουμε καλύψει μια υψομετρική διαφορά **210** μέτρων

Η κορυφή του κάστρου δεν είναι παρά ένα επίπεδο παραλληλόγραμμο με μήκος 15 περίπου μέτρων και πολύ μικρό πλάτος, που με το πάχος της οχύρωσης δεν ξεπερνάει τα 4 μέτρα. Σώζονται υπολείμματα ισχυρής τοικοποιίας με αργολιθοδομή,

συνδετικό κονίαμα και ενδιάμεσα κεραμίδια. Ο γκρεμός ολόγυρα είναι φοβερός και απρόσιτος εντελώς. Περιμετρικά η θέα είναι απεριόριστη, ενώ περίφημη είναι η κάτοψη του Λογκανίκου. Με την Άννα και τον Κυριάκο χαρίζουμε στους εαυτούς μας μερικά λεπτά ηρεμίας και ρεμβασμού. Ύστερα εγκαταλείπουμε την βυζαντινή αετοφωλιά και επιστρέφουμε στο χωριό.

ΠΕΣΤΡΟΦΕΣ, ΟΞΥΡΡΥΓΧΟΙ, ΣΟΛΟΜΟΙ

Έξι χρόνια πριν είχαμε γνωρίσει την **G-fish**, την μονάδα παραγωγής, συσκευασίας και καπνίσματος ψαριών του **Γιάννη Γεροντίδη** στο κοντινό **Καστόρι**. Βρίσκουμε τον καλό μας φίλο στη δεξαμενή των **οξύρρυγχων**. Θαυμάζουμε την νωχελική, αριστοκρατική κίνηση των εντυπωσιακών

(3) Ακροφοβία είναι ο έντονος και παθολογικός φόβος, που καταλαμβάνει ένα άτομο όταν βρίσκεται σε μέρη απόκρημνα, εκτεθειμένα ή σε ύψος από το έδαφος.

*Επάνω: Γόνος σολομού 1-2 μηνών, χιλιάδες μικροσκοπικά ψαράκια στις ειδικές τους δεξαμενές.
Απέναντι: Γιάννης Γεροντίδης και 12κιλος οξύρρυγχος, πολύ δυναμικός.*

αυτών ψαριών, που με τους τρόπους που αξιοποιεί το κρέας τους ο Γιάννης, αναδεικνύονται σε αξεπέραστη λιχουδιά.

Στις διπλανές δεξαμενές συνωστίζονται αμέτρητες **πέστροφες**, μεγάλες και μικρές.

-Οι σολομοί πού είναι; ρωτάμε τον Γιάννη

-Στο εκκολαπτήριο, στο ισόγειο. Τους παρακολουθεί η αδελφή μου η **Αρετή**.

Αναρίθμητοι, μικροσκοπικοί σολομοί ηλικίας ενός έως δύο μηνών, κάνουν τις πρώτες κολυμβητικές τους κινήσεις στις ειδικές δεξαμενές. Θα χρειαστούν τουλάχιστον ένα χρόνο, ώσπου να φτάσουν σε μέγεθος αξιοποιήσιμο, συσκευασμένοι ή νωποί. Παραδίπλα είναι ο φούρνος καπνίσματος, με ξύλο οξυάς, που χαρίζει στους καπνιστούς σολομούς, πέστροφες και οξύρρυγχους αυτό το τόσο ιδιαίτερο λεπτό άρωμα και γεύση.

Βράδυ στο «Μπαλκόνι του Ταΰγετου». Στην αίθουσα εστίασης όλα τα φώτα είναι

αναμμένα. Έρχεται ο Γιάννης Γεροντίδης με τον γεωλόγο **Νίκο Βουλουμάνο**. Μαζί του φέρνει μια ποικιλία από προϊόντα της G-fish, **καπνιστό σολομό** και **οξύρρυγχο, σουβλάκι οξύρρυγχου, πέστροφα μαριναρισμένη** και **καπνιστή**. Η γευστική εμπειρία είναι μοναδική και μάλλον δύσκολο να περιγραφεί.

Κι ενώ είμαστε προετοιμασμένοι -ψυχολογικά τουλάχιστον- ν' αποσυρθούμε στο σαλόνι, προβάλλουν από τα άδυτα της κουζίνας η **Νατάσα** και η γυναίκα του Γιάννη, η **Κική**.

-Μετά τα ορεκτικά είναι ώρα για το κυρίως γεύμα, λένε και απιθώνουν στο τραπέζι τις γαστρονομικές τους δημιουργίες: χοιρινό με ντόπια κάστανα και στιφάδο αγριογούρουνο.

Ξεχάσαμε και τις εγκράτειες και τις δίαιτες. Θεωρήσαμε ανεπίτρεπτο και καθόλου ευγενικό να μην τιμήσουμε την έξοχη μαγειρική των δύο κυριών.

Η πορεία σε χιονισμένο τοπίο είναι γενικά συναρπαστική. Κάποτε όμως κρύβει και απρόβλεπτες εκπλήξεις, ιδιαίτερα όταν το χιόνι είναι μαλακό και υποχωρεί.

ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑΣ: Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΟΥ

Οι ρόδινες ανταύγειες στη μεριά της Ανατολής προοιωνίζονται μια μέρα λαμπρή σαν τη χθεσινή. Η εξέλιξη, ωστόσο, διαψεύδει τις προβλέψεις. Αρκούν μερικά μόλις λεπτά για να εξαφανιστούν από το οπτικό μας πεδίο τα πάντα: ο ορίζοντας, ο Πάρνωνας, ο ουρανός, ακόμα και τα κοντινά σπίτια του χωριού. Η ομίχλη είναι αδιαπέραστη, δόλου ευνοϊκή για τις περιηγητικές και φωτογραφικές προοπτικές του πρωϊνού.

-Μην απογοητεύεστε και μην θεωρείτε τίποτε δεδομένο εδώ πάνω, προσπαθεί να μας παρηγορήσει ο Γιάννης. Ο καιρός μεταβάλλεται από λεπτό σε λεπτό. Μπορεί κάλλιστα από εχθρικός να γίνει φιλικός κι έτσι να συνεχίζει ν' αλλάζει σ' όλη τη διάρκεια της ημέρας.

Δυστυχώς οι προβλέψεις του Γιάννη αποδεικνύονται υπερβολικά αισιόδοξες. Ο ουρανός κλείνει από παντού.

- Ο Άγιος Παντελεήμονας θα μείνει

επιθυμία ανεκπλήρωτη, λέω στην Άννα

-Ας ξεκινήσουμε λίγο το μονοπάτι. Και, ανάλογα με τις εξελίξεις, αποφασίζουμε για την συνέχεια.

Κατευθυνόμαστε προς Καλαμάτα και λίγο πιο πάνω, συναντάμε δεξιά τον δασικό δρόμο προς την **Ανάληψη**. Ένα ακριβώς χιλιόμετρο μετά, βρίσκουμε το χαρακτηριστικό σημάδι του μονοπατιού προς Άγιο

Vorras Action - Γκέτες

Οι γκέτες είναι η λύση που χρειάζεται ένας αναρριχητής ή πεζοπόρος για διαπνοή και αδιάβροχη προστασία στο κάτω μέρος των ποδιών.

Οι γκέτες κρατάνε το χιόνι και το νερό έξω από τις μπότες, τα πόδια στεγνά, και προστατεύουν τα αναρριχητικά παντελόνια από τρυπήματα και σκισίματα από κραμπόν.

www.vorasaction.gr

Παντελεήμονα: κόκκινος κύκλος σε λευκό. Το υψόμετρο είναι 1.165 μέτρα.

11:30 Ξεκινάμε μέσα στο δάσος το μονοπάτι. Το έδαφος είναι μαλακό. Πού και πού προβάλλουν συγκεντρώσεις χιονιού. Η σήμανση είναι εξαιρετική.

11:45' Φτάνουμε σε ξέφωτο, στα **1.200** μέτρα. Ο ήλιος είναι ευχάριστα ζεστός. Όλα, προς το παρόν, εξελίσσονται ευνοϊκά.

11:55' Αρχίζει μόνιμη παρουσία χιονιού. Το μπατόν μου βυθίζεται 20 εκατοστά. Τα βήματά μας γίνονται δυσκολότερα. Απάτητο το χιόνι, με παλιά ίχνη αγριογούρουνων. Το υψόμετρο έχει ανέβει στα **1.340** μέτρα.

Η συνύπαρξη με το χιόνι γίνεται προβληματική, το ύψος του χιονιού πλησιάζει το μισό μέτρο. Το πιο δυσάρεστο είναι, ότι εξαιτίας των υψηλών θερμοκρασιών, το χιόνι είναι μισολιωμένο και δεν μπορεί να συγκρατήσει τα βήματά μας, που βυθίζονται βαθειά. Αυτό δυσχεραίνει τις κινήσεις, αυξάνει την κούραση και διαταράσσει τον ρυθμό του βηματισμού.

Αρχίζουμε να σκεφτόμαστε σοβαρά μήπως πρέπει να εγκαταλείψουμε το γχείρημα. Αν εδώ, στα 1350 μέτρα βρίσκουμε τόσο χιόνι, τι θα συναντήσουμε πιο πάνω;

Μελετώντας τον χάρτη διαπιστώνουμε ότι δεν είμαστε μακριά από την «**Πηγή του Μαλεβού**». Ξαναρχίζουμε λοιπόν.

12:25 Ακούμε το κελάρυσμα της κρυστάλλινης πηγής. Έξοχο κτίσιμο, με πέτρα και πεζουλάκι. Σε άλλες εποχές, οι στιγμές χαλάρωσης εδώ θα είναι μοναδικές. Μια ματιά στο χάρτη μάς γεμίζει με αισιοδοξία. Ο αυχένος δεν είναι μακριά. Ωστόσο, η μικρή αυτή απόσταση στο χάρτη, μάς στοιχίζει **μισή ώρα**. Ήταν η δυσκολότερη -μέχρι τώρα- διαδρομή. Ανήφορος, χοντρά πεσμένα κλαδιά, σημεία πολύ ολισθηρά και βέβαια άφθονο χιόνι, που ξεπερνούσε το ένα μέτρο. Και επέμενε σαδιστικά να υποχωρεί με απίστευτη ευκολία στα βήματά μας. Και φυσικά να εισχωρεί -από πάνω- στα άρβυλά μας. Σωτήριες βέβαια για την Άννα οι γκέτες που είχε προνοήσει να φορέσει το πρωί. Μάλλον είχε μαντέψει τι μας περίμενε. Ίσως βέβαια όχι σε όλη του την έκταση.

Πηγή Μαλεβού σε υψόμετρο 1.400 μέτρων.

13:00 Μιάμιση ακριβώς ώρα μετά την αναχώρησή μας βρισκόμαστε στον αυχένα, στο σημείο τομής των δύο μονοπατιών. Το αλτίμετρο δείχνει υψόμετρο **1.465** μέτρων. Ένας ψηλός μεταλλικός ιστός με προσαρμοσμένες πάνω του τέσσερις -μεταλλικές επίσης- πινακίδες, μας ενημερώνει για όλους τους προορισμούς των μονοπατιών, σημειώνοντας επιπλέον τους αντίστοιχους χρόνους των διαδρομών. Ο δικός μας προορισμός, ο Άγιος Παντελεήμονας, αν και βρίσκεται σε σημαντική απόσταση, απέχει κατά την πινακίδα **μόνον μισή ώρα!**

13:23' Αναχωρούμε με ύψος χιονιού στους **70** περίπου πόντους. Η κορυφογραμμή του Μαλεβού μας επιφυλάσσει τοπία εκπληκτικά, με έλατα, εξαιρετική ατμοσφαιρική διαύγεια, σύννεφα θεαματικά σε καταγάλανο ουρανό. Το χιόνι, επίσης, εξαιτίας των χαμηλότερων θερμοκρασιών δεν υποχωρεί τόσο πολύ.

Για ένα τέταρτο βαδίζουμε εύκολα και γρήγορα, ακολουθώντας το νέο σημάδι, με το κίτρινο τρίγωνο. Και τότε ξαφνικά, η μισή Άννα χάνεται στο χιόνι. Οι περιπέτειες ξαναρχίζουν, ευτυχώς σε έδαφος ελαφρά ανηφορικό.

14:35' Το αλτίμετρο δείχνει υψόμετρο **1.610** μέτρα. Φυσάει αέρας δυνατός και παγερός στην κορυφή του Μαλεβού.

Στην χαμηλή κορυφή του Μαλεβού, σε υψόμετρο 1605 μέτρων.

ΓΕΩΦΥΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΑΪΓΕΤΟ

Η οροσειρά του Ταΰγετου έχει μήκος **115** χιλιόμετρα, μέγιστο πλάτος **30** και έκταση **2.500** τετ. χιλιόμετρα. Συγκροτείται από 4 κύρια τμήματα α) τον **Βόρειο Ταΰγετο** (προς την Μεγαλόπολη) β) τον **Μέσο Ανατολικό** (προς την Σπάρτη), γ) τον **Δυτικό** και δ) τον **Νότιο**, που σχηματίζει την χερσόνησο της Μάνης, η οποία καταλήγει στο Ακρωτήριο Ταίναρο. Υψηλότερη κορυφή είναι ο **Προφήτης Ηλίας** ή **Αγιολιάς** με ύψος **2.407** μέτρα, στο ανώτερο σημείο της χαρακτηριστικής πυραμίδας.

Το κλίμα του Ταΰγετου είναι γενικά **ππειρωτικό**, με μεγάλες χιονοπτώσεις κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Το μεγαλύτερο μέρος καλύπτεται από έλατα και μαυρόπευκα, ενώ έχει μεγάλο αριθμό ρεμάτων και μικρών ποταμών

ΓΕΝΙΚΑ ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ-ΤΕΚΤΟΝΙΚΑ-ΥΔΡΟΓΕΩΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Β. ΤΑΪΓΕΤΟ

Η ευρύτερη περιοχή του Β. Ταΰγετου δομείται από τις ακόλουθες **αλπικές γεωτεκτονικές ενότητες**.

Α. Ενότητα Πίνδου. Καθ' όλη την διάρκεια της βιοχημικής ιζηματογένεσης

που την χαρακτηρίζει, αποτίθεντο στον παλαιογεωγραφικό της χώρο πελαγικοί ασβεστόλιθοι και κερατόλιθοι. Ακολουθεί η φλυσογένεση.

Β. Ενότητα Τρίπολης. Χαρακτηρίζεται από συνεχή νηριτική ιζηματογένεση με ασβεστόλιθους και δολομίτες

Γ. Ενότητα Άρνας. Γνωστή και σαν ενότητα φυλλιτών-χαλαζιτών, αποτελείται κυρίως από σχιστόλιθους, μετακροκαλοπαγή, χαλαζίτες, μεταβασάλτες και σερπεντινίτες

Δ. Ενότητα Μάνης. Γνωστή και σαν «PLATTENKALK», αποτελείται λιθολογικά από δολομίτες και κρυσταλλικούς ασβεστόλιθους, πυριτικούς σχιστόλιθους και ελαφρά μεταμορφωμένο φλύσχη

Από **υδρογεωλογική άποψη**, οι γεωλογικοί σχηματισμοί εμφανίζουν τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

Τα ανθρακικά πετρώματα (ασβεστόλιθοι, μάρμαρα) των ενότητων Πίνδου, Τρίπολης και Μάνης χαρακτηρίζονται σαν «**μικροϋδροπερατά**» και «**μακροϋδροπερατά**». Επιπλέον αναπτύσσεται «**καρστική υδροφορία**»

Τα πετρώματα που αποτελούν την ενότητα της Άρνας χαρακτηρίζονται στο σύνολό τους ως **αδιαπέραστα**.

Από τα χιονοσκέπαστα ύψη του Αγίου Παντελεήμονα η συνολική αίσθηση σε όλο τον ορίζοντα είναι μοναδική.

Πατάμε όμως επιτέλους, μετά από τόσες ώρες, μερικά τετραγωνικά ξερού εδάφους, χώματος και πέτρας. Ουδέποτε το χώμα ήταν τόσο πολύ επιθυμητό. Δίπλα είναι πεσμένο ένα κυλινδρικό κολωνάκι της Γ.Υ.Σ. Μακριά, στα νότια, αντικρύζουμε για πρώτη φορά την **Πυραμίδα του Ταΰγετου** την θρυλική κορυφή του **Αη-Λιά**.

14:55' Φτάνουμε σε δεύτερη, ελαφρά ψηλότερη κορυφή. Εδώ το κολωνάκι της Γ.Υ.Σ είναι όρθιο και τετράγωνο.

15:05' Περνάμε κάτω από τις κεραίες κινητής τηλεφωνίας.

15:20' Μπροστά μας το πέτρινο πυροφυλάκιο με εκπληκτική θέα στις κορυφές του Πάρνωνια και Ταΰγετου.

Ακριβώς από κάτω, βρίσκεται το κυκλωμένο από παχύ χιόνι εκκλησάκι του Αγίου Παντελεήμονα. Ο χρόνος της μισής ώρας που ανέφερε η πινακίδα επεκτάθηκε στις **δύο ώρες**. Ανεξάρτητα από την όποια επιβάρυνση εξαιτίας τους χιονιού, **η απόκλιση είναι πολύ μεγάλη και δεν δικαιολογείται**.

Απολαμβάνουμε την θέα. Είναι εκπληκτική. Απολαμβάνουμε τη γαλήνη. Είναι μοναδική. Απολαμβάνουμε τέλος και την ολοκλήρωση του σκοπού μας. Την θεωρούμε σημαντική.

15:35' Αρχίζει η κατάβαση από δασικό δρόμο, βυθισμένο σε λιωμένο χιόνι και λάσπη. Γλιστράμε φοβερά.

16:00 Φτάνουμε στην άσφαλο,

www.pezoporiam.gr

το portal για την πεζοπορία και την περιπλάνηση στη φύση

μπροστά στο Μνημείο των 7 εκτελεσθέντων από τους Γερμανούς στις **30.1.1944**. Συνεχίζουμε σε κατηφορική άσφαλτο, χιονισμένη και ολισθηρή.

16:20' Είμαστε στο χαρακτηριστικό σημείο του «**Σταυρού**»

16:45' Επιτέλους οδόστρωμα στεγνό, απαλλαγμένο από χιόνια.

17:30' Έξι ακριβώς ώρες μετά την πρωινή αναχώρησή μας αντικρύζουμε το αυτοκίνητο. Επιστρέφουμε στο Γεωργίτσι. Ο Άγιος Παντελεήμονας έχει χαραχτεί ανεξίτηλα στη μνήμη

Το βράδυ μια εξαίσια ευωδιά πλανιέται στο εσωτερικό του ξενώνα. Από την οσφρητική μου εμπειρία συνάγω, ότι μόνον καλοψημένη πίττα μπορεί να αναδίδει τέτοια ευωδιά. Τι πίττα όμως; Αυτό ήταν αδύνατον να προσδιορίσω.

-Λίγη υπομονή, λέει και συντηρεί το μυστήριο η Κική

Λίγο αργότερα, ανακοινώνει με επισιμότητα ο Γιάννης: «*Πρωταγωνιστής στο αποψινό δείπνο θα είναι ένα προϊόν που δεν έχει τη θέση που του αξίζει στην ελληνική*

γαστρονομία. Είναι η παρεξηγημένη κολοκύθα. Εμείς σκεφτήκαμε με κάποιους τρόπους να την τιμήσουμε.

Και μ' αυτά τα λόγια φέρνει από την κουζίνα ένα μεγάλο ταψί με μια ροδοψημένη κολοκυθόπιττα. Η Κική, δίπλα του, κρατάει ένα δεύτερο ταψί. Μανιταρόπιττα, με αγρά μανιτάρια.

Μας τυλγούν οι γαργαλιστικές οσμές. Κι ενώ αδημονούμε να δοκιμάσουμε τις πίττες, κάνει την εμφάνισή της μια μεγάλη κατσαρόλα. Περιέχει ένα παχύρρευστο υγρό, με θαυμάσιο χρώμα πορτοκαλί. Είναι **σούπα βελουτέ κολοκύθας!**

Αμέσως μετά, τόσο η Άννα όσο κι εγώ δηλώνουμε, ότι είναι μια από νοστιμότερες σούπες που έχουμε δοκιμάσει ποτέ!

Το ίδιο δηλώνουμε και για τις δύο εκπληκτικές πίττες, που ακολουθούν.

Οι εκπλήξεις, ωστόσο δεν έχουν τελειώσει ακόμη. Το δείπνο περιλαμβάνει κι άλλη κολοκύθα. Ολόκληρη όμως τούτη τη φορά. Και μάλιστα τυλιγμένη σε αλουμινοχαρτο και ψημένη στο φούρνο.

Ανοίγει ο Γιάννης στο πάνω τμήμα της

Το ξωκκλήσι του Αγίου Παντελεήμονα, μισοθαμμένο στο χιόνι, ο τελικός μας προορισμός.

Η κίτρινη κολοκύθα αποδεικνύεται μια πρώτη ύλη με πολλές και νοστιμότητες εφαρμογές: κολοκυθόπιττα, κολοκυθόσουπα και κολοκύθα γεμιστή με κρέας στο φούρνο. Η γευστική εμπειρία είναι μοναδική.

το καπάκι και αποκαλύπτεται το ευωδιαστό εσωτερικό, γεμάτο με ζουμερά κομμάτια κρέατος μοσχαριού. Που με την σάλτσα του και την ψημένη σάρκα της κολοκύθας, συνθέτουν ένα έδεσμα πρωτοποριακό και μοναδικό. Που μας υποχρεώνει ν' αναθεωρήσουμε τελείως τις απόψεις μας για την ταπεινή και παραμελημένη κολοκύθα.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΕΛΕΥΤΙΑΙΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Σε απόσταση 3 χλμ. από την Αγόριανη προς τον Λογκανίκο, παρακινημένοι από την έμφυτη περιέργειά μας, κατηφορίζουμε έναν χωματόδρομο, σχετικά καλό. Συναντάμε αρχικά το εκκλησάκι της **Αγίας Μαρίας** και λίγο πιο κάτω της **Αγίας Τριάδας**, στη σκιά ενός πελώριου πουρναριού. Η θέση είναι υπέροχη.

Ψηλότερα, στις απότομες καταπτώσεις του Βόρειου Ταυγέτου, σχηματίζεται ένα αβυσσοσαλέο φαράγγι, κάτω από θεόρατο βράχο.

Αθέατο στο χάσμα του φαραγγιού κυλάει το βουερό ρέμα του **Κοιτισάνη**. Απέναντι, στα ΒΔ, αστράφτουν τα σπίτια του Λογκανίκου. Χαμηλότερα, ανάμεσα στον ελιόφυτο κάμφο, προβάλλει ο οικισμός των **Βεργαδαίκων**, χτισμένος με ιδιαίτερη γραφικότητα, πάνω σε δύο λοφίσκους αντικρινούς.

-Τι ωραίος τόπος είναι τούτος! αναφωνεί ο Γιάννης

Δεν είχε δει όμως τίποτε ακόμη. Πενήντα περίπου μέτρα πριν απ' το εκκλησάκι, παίρνουμε με τα πόδια έναν κακοτράχαλο δρομίσκο, που πολύ γρήγορα γίνεται μονοπάτι. Τρία λεπτά μετά φτάνουμε σε τόπο μαγικό, απ' όπου αναβλύζουν απίστευτες ποσότητες κρυστάλλινου νερού. Είναι η περίφημη «**Πηγή Μαρολιά**», που πιο κάτω συναντάει το ρέμα. Πανύψηλα πλατάνια, πυκνή βλάστηση, χειμωνιάτικα λουλούδια και πάνω απ' όλα, ολοζώντανα νερά, δημιουργούν μια τοποθεσία, που δεν θα αρνούσαν για κατοικία τους ούτε οι "Δρυάδες", οι μυθικές

*Επάνω: Ο γραφικότετος οικισμός των Βεργαδαϊκών, χτισμένος σε δύο λοφίσκους αντικριστούς.
Κάτω: το ολοζώντανο ρέμα του Κοτιτσάνη, που στη ροή του σχηματίζει και καταρράκτες.*

Τμήμα της χειμωνιάτης πλατείας στο Γεωργίτσι. Λίγο αργότερα, θα είναι διαφορετική.

νύμφες των δασών.

-Εδώ θα φέρνω οπωσδήποτε τους επισκέπτες του ξενώνα, λέει ο Γιάννης με απέραντο θαυμασμό.

Με σύντομο ασφαλτόδρομο από τον Λογκανίκο, φτάνουμε στα Βεργαδαίικα, με το πανέμορφο ζωηρό τους ρέμα. Από εδώ ξεκινάει το -ελαφρά κακοτράχαλο μονοπάτι- παράλληλα με το ρέμα, που μερικά λεπτά μετά καταλήγει στην Πηγή της Μαρολιάς.

Είναι οι τελευταίες γοητευτικές και κρυφές εικόνες, που τόσο μεγαλόψυχα μας χαρίζει ο Βόρειος Ταΰγετος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά

-Τον οικοδεσπότη μας **Γιάννη Παύλου**, που με την επιμονή του μας έφερε από την Θεσσαλονίκη στο Γεωργίτσι, για να ζήσουμε τόσες ανεπανάληπτες στιγμές

-Τις κυρίες **Κική** -σύζυγο του Γιάννη- και **Νατάσα**, που με την περιποιητικότητα και τις θαυμάσιες γεύσεις τους ομόρφησαν την διαμονή μας.

-Τον καλό μας φίλο **Γιάννη Γεροντίδη** με τις λαχταριστές γεύσεις των ψαριών της **G-fish**.

-Τους συμπαθέστατους «έφηβους» του

χωριού **Θανάση Δήμο** και **Δημοσθένη Τσερωτά**.

-Τον γεωλόγο **Νίκο Βουλουμάνο** και τον δασολόγο-περιβαλλοντολόγο **Παναγιώτη Μαχαίρα** για τα στοιχεία που μας απέστειλαν για τον Βόρειο Ταΰγετο.

ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΓΕΩΡΓΙΤΣΙΟΥ

-Από Σπάρτη **30**χλμ.

-Από Τρίπολη **52**χλμ.

-Από Αθήνα **207**χλμ.

-Από Θεσσαλονίκη α) μέσω Θηβών: **655**χλμ.
β) μέσω Αθηνών **697**χλμ.

ΧΑΡΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΤΑΪΓΕΤΟΣ, Εκδόσεις **Anavasi 1:50.000**.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ Εκδόσεις **Terrain 1:200.000**.

ΛΑΚΩΝΙΑ Εκδόσεις **OPAMA 1:150.000**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γιάννης Κούτσας, «ΓΕΩΡΓΙΤΣΙ ΤΟ ΠΑΝΕΜΟΡΦΟ» 1993

Γιάννης Κούτσας «ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ» 1999

G-Fish

Το μακρινό 1969 η οικογένεια **Γεροντίδη** πήρε μια απόφαση πρωτοποριακή για την εποχή της: να ασχοληθεί με ιχθυοκαλλιέργεια. Όχι στη θάλασσα, με είδη θαλασσινά. Αλλά στο πειρωτικό **Καστόρι Λακωνίας**, με ψάρια γλυκού νερού.

Γιατί όμως επιλέχθηκε το Καστόρι;

Ποιο ήταν το συγκριτικό πλεονέκτημα του τόπου; Μα, οι πηγές του **Αγίου Μάμμα**. Που συγκεντρώνουν δίπλα στο χωριό τα αιθέρια, αμόλυντα νερά του θρυλικού Ταυγέτου. Εκεί κατασκευάστηκαν οι εγκαταστάσεις και οι δεξαμενές ψαριών. Η εταιρεία **G-fish** ξεκίνησε μια πορεία μακρόχρονη και συνεχώς ανοδική στον χώρο της ιχθυοκαλλιέργειας. Αρχικά με την παραγωγή και στη συνέχεια με την επεξεργασία, συσκευασία και διάθεση προϊόντων υψηλής διατροφικής αξίας: πέστρφες, σολομό, οξύρρυγχο και χαβιάρι.

Τα προϊόντα διατίθενται φρέσκα ή καπνιστά με την παραδοσιακή μέθοδο καπνίσματος με οξυά. Η λεπτή γεύση και το πλούσιο άρωμα διατηρούνται άριστα σε κενό αέρος, χωρίς χρήση συντηρητικών..

Η μακρόχρονη εμπειρία, η καθαρότητα του νερού, και οι άριστες τροφές χαρίζουν στα προϊόντα της G-fish ασύγκριτη γεύση και ποιότητα κορυφαία. Είναι μια ελληνική λιχουδιά, μοναδική, που μπορεί να αποσταλεί παντού.

G-Fish
ΓΕΡΟΝΤΙΔΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ
Σπάρτη

www.g-fish.gr
Τηλ. 2731026164

Μπαλκόνι Ταϊγέτου

Η ονομασία υπαινίσσεται, προφανώς, μια εντυπωσιακή θέα από κάποιο κορυφαίο σημείο του Ταϊγέτου. Είναι πράγματι έτσι. Ο ξενώνας, ωστόσο, προσφέρει πολύ περισσότερα απ' αυτό: αρχικά ένα οίκημα με χώρους ασύγκριτης ωραιότητας. Και στη συνέχεια, μια φιλοξενία πραγματικά μοναδική.

Το κτίριο είναι έξοχα κτισμένο από αυθεντική ντόπια πέτρα. Η κεντρική αίθουσα μας εντυπωσιάζει με τα δρύινα πατώματα και τα ταβάνια στα πρότυπα παλιών αρχοντικών.

Ο χώρος εστίασης, άνετος και ευχάριστος, είναι εξοπλισμένος με ξυλόγλυπτα τραπέζια και καρέκλες υψηλής αισθητικής.

Εξίσου εντυπωσιακός είναι ο χώρος καθιστικού. Το δρύινο δάπεδο κοσμούν πανέμορφα χειροποίητα χαλιά. Πέντε αναπαυτικοί καναπέδες και πολυθρόνες δημιουργούν ξεχωριστές, ανεξάρτητες γωνιές. Στο κέντρο δεσπόζει ένα ενεργειακό τζάκι εκπληκτικό. Η ξυλόγλυπτη επένδυσή του είναι από χειροποίητη σκαλιστή οξυά, ένα αληθινό έργο τέχνης ηλικίας τουλάχιστον 180 ετών.

Εσωτερική πέτρινη σκάλα μας οδηγεί στα διαμερίσματα του ορόφου. Η ευρυχωρία είναι αρχοντική, η επίπλωση χειροποίητη ενώ τα φωτιστικά αντίκες χαρίζουν

Το μπαλκόνι του
Ταϊγέτου
Γεωργίτσι Λακωνίας,
Τ.Κ. 23059

Τηλ.: 27310 61062
Fax: 27310 61063

info@taygetosbalcony.gr
www.taygetosbalcony.gr

αύρα μιας άλλης εποχής. Τα πατώματα είναι δρύινα, τα στρώματα κορυφαίας ποιότητας, ενώ στα μπάνια υπάρχουν καμπίνες υδρομασάζ. Τα ενεργειακά τζάκια σ' όλα τα διαμερίσματα παρέχουν πρόσθετη ζεστασιά και θαλπωρή. Τα πάντα αποπνέουν μεράκι, φροντίδα προς τον επισκέπτη και υψηλή αισθητική.

Η έκπληξη προέρχεται από τον χώρο του ισογείου. Μπιλιάρδο, έπιπλα αντίκες, πίνακες και αφίσες με θέματα μουσικά, στερεοφωνικές εγκαταστάσεις υψηλών προδιαγραφών για μουσική τζαζ, ροκ, σόουλ ή ποιητική ελληνική. Οι βραδινές ώρες εδώ, συντροφιά μ' ένα καλό ποτό, είναι πράγματι μαγικές.

Τελικά το "Μπαλκόνι του Ταυγέτου", ο ορεινός πέτρινος ξενώνας του **Γιάννη** και της **Κικής**, προσφέρει **πολύ περισσότερα απ' όσα αναμένει κανείς.**